

Landingsfase

De meeste jongeren en hun ouders hebben in relatie tot onderwijs en zorg veel negatieve ervaringen, spanning en stress ervaren en daaraan gerelateerde klachten. Om ontwikkeling mogelijk te maken, is de ontwikkelingsgerichte benadering er dan ook op gericht om het welbevinden van jongeren en hun gezin te vergroten.

Pas op de plaats

Ieder traject start met een pas op de plaats. Er wordt actief geïnvesteerd in elkaar leren kennen van mens tot mens, zonder oordeel. Zowel kennismaking met de jongere als met de ouders. Deze fase draagt ook bij aan het hervinden van een ritme. Er is ruimte om tot rust te komen, te landen, er wordt geen druk gelegd, zodat het welbevinden en de relatie kan groeien. Er wordt geïnvesteerd in wederzijds vertrouwen, door samen activiteiten te ondernemen zoals spelen, theater, koken, etc.

Uitnodigen

Van hier begint het uitnodigen en prikkelen om deel te nemen aan activiteiten en van daaruit samen te zoeken naar de eigen ontwikkelingsroute.

Uitgangspunt

Het perspectief en de doelen staan nog niet vast, maar er wordt aangesloten bij wie de jongere is.

Een initiatief vertelt: Je gaat uitgebreid kennismaken. En dan niet in een gesprek, maar samen spelen, samen doen. En dan kijken wat de jongere doet. Aanvoelen wat de beste aanpak is, op een stoel zitten en wachten. Een rondleiding met details, alle kasten open. Uitnodigen en er zijn.

Een initiatief vertelt: Een begeleider is gaan fietsen met een deelnemer. Onderweg bleek een fysieke heuvel een letterlijke én figuurlijke hobbel te zijn. Daarmee werd glashelder wat het verschil is tussen de aanpak op een reguliere basisschool, een zorgboerderij en een initiatief:

Op een reguliere basisschool wordt in groep 8 een verkeersexamen afgenomen ter voorbereiding op het veilig en zelfstandig deelnemen aan het verkeer. Daarmee is het onderdeel van het curriculum.

Op een zorgboerderij is het veel meer een vorm van dagbesteding, een activiteit ondernemen. Het initiatief is gericht op ontwikkeling. De te nemen hobbel staat symbool voor en is ingang tot andere hobbels die de jongere ervaart. Als metafoor is het de ingang voor nieuwe stappen. Hoe ga je om met hobbels? Het gebeurt juist door aan te sluiten en af te stemmen op het de jongere. Niet jouw aanbod, oplossing of doel is leidend, maar de te nemen ontwikkelingsweg zit al in de jongere.'